

Így ünnepeltük a Magyar Kultúra Napját

A tizenkettedikesek szófelhő-verseiből nyílt kiállítás az aulában, majd különleges irodalmi képek üzeneteit fejthették meg az okostelefonok QR-kód olvasóival január 22-én, a Magyar Kultúra Napján, amelyet egy rendhagyó irodalomóra, önismereti-párkapcsolati meseterápiás teadélutánnal zártunk. Az alábbiakban Nagy Petra (9.E) és Tóth Edina (9.D) beszámolója olvasható, Erdei János (10. C) képriportjával illusztrálva.

Teával fűszereztük Hamupipóké

Milyen mély jelentésű szimbólumokkal találkozhatunk a magyar népmesékben? Ki gondolná, hogy milyen sokat elárul rólunk, hogy a háromfele ágazó útból, melyikre akarunk rálépni? Ilyen és ennél még izgalmasabb és összetettebb kérdésekre kaphatunk választ, január utolsó hétfőjén, a Fazekas Mihály Gimnáziumban.

Pontosabban, csak gondolatelindító válaszok értek el minket, amit mindenki továbbfűzhetett a maga élvezetére. Fegyverneki Gergő tanár úr viszont belökött minket a közepébe. Megismerkedhettünk a meseterápia alapjával, ami életünk különböző jelenetein többször is visszainteget felénk. Olykor humorral színesítve viszont kiragadhattuk a lényegét. Nem hiába ültünk le (vagy tettek le minket a tévé elé) mesefilmeket nézni, kiabáltunk, hogy újra láthassuk Hófehérke törpéit és tettünk fel egyszerűbbnél egyszerűbb kérdéseket, hogy vajon miért kellett annak a nagy oroszlánnak meghalni? A királyság elosztásánál is magunk javára áhítoztunk, a szegény ember három gyermekénél pedig a saját világunkkal egyező ifjúval azonosítottuk kis lelkünket. Félelmeink hatalmas sárkányok, legyőzésükre nincs más út, csak egyetlen kardsuhintás. Az összesre.

Fotók: Erdei János (10.C)

Többek között az öt szeretetnyelv is megmutatta magát. Fontosságukra többször is felhívták a figyelmet, de mindannyian bevallhattuk, éreztük már jelentőségüket korábban. Ebben a megfogalmazásban nem csak szebb csomagolást kaptak, hanem tényszerűbben, példákkal tarkítva könnyebb megértésük.

Csoportfeladat is várt ránk, a két nem különvált és pozitív-negatív tulajdonságokat kellett felsorakoztatunk az ellenkező nemű társainkról. Mindenki számára okozott ez meglepetést, amire bőven számítani lehetett.

Miközben meleg vízben teafiltert áztattunk, hamarabb kezdtük inni előadónk szavait és csak reménykedni tudunk, hogy az ismétlés (avagy folytatás) nem fog sokáig várni magára. Az előadás végén zárásképp egy önismereti tesztet kaptunk, aminek eredményével megismerhettük a saját szeretetnyelvünket. A jövőben talán ez mentheti meg emberi kapcsolatainkat?

Mese(terápiás) teadélután

Érkezésem után hamar megéreztem a teadélután barátságos hangulatát. Odaültem a többiekhez az asztal mellé. Teát szürcsölgetve és ropit majszolgatva elkezdődött... Volt

előadás a mesékről, beszélgetés a meseszerkezetéről, mesehallgatás, teszt kitöltés és önismereti beszélgetés.

Megtudtam, hogy az erősségünket nevezhetjük táltosnak is. Ez mindenkinek ott van, ahol a legerősebbnek érzi. Ez után összehasonlítottuk a keleti és a magyar népmeséket. Az előbbieket arra tanítanak, hogy van egy sorsod, ami előre meg van írva, és azt kell elfogadnod, beteljesítened. Ezzel szemben a magyar népmesék arra tanítanak meg, hogy TE alakítod az életedet, és ha nagyon vágysz valamire, teszel érte, nem adod fel, akkor megkapod. Ezért is nagyon jók terápia célra.

Szó volt még magyar népmesék szerkezeti felépítéséről, amelyet alkalmaztunk önismereti módszerként. Ahogy haladtunk előre a történetben, mindig választási helyzetbe kerültünk. Három lehetőség közül lehetett választani. Mondanom sem kell, ahányan voltunk, annyi féle variáció hangzott el, hogy miért azt választjuk a hármas út közül az, amit. Nekem ez a gyakorlat tetszett a legjobban.

Külön a fiúk és külön a lányok összegyűjtötték a másik nemről a jó és a rossz tulajdonságokat, és aztán közösen is átnéztük, hogy mik ezek. Ezt követte a „délutáni mese”. Egy afrikai népmesét mondott el nekünk Tanár Úr. Érdekes, vicces és tanulságos volt. Hiányosan kaptuk meg a történetet, majd nekünk kellett címet adni és befejezni.

